

بهترین بندگان خدا چه کسانی هستند؟ - 3 / خرداد / 1395

مجموعه «عطر ماندگار» شامل قطعات کوتاهی از شرح احادیث اخلاقی با بیان رهبر معظم انقلاب اسلامی در ابتدای درس خارج فقه است. احادیث گنجانده شده در این مجموعه با مضامین اخلاقی و اجتماعی و قابل استفاده برای عموم جامعه است. منبع احادیثی که در این مجموعه شرح داده می‌شوند کتاب «الشافی فی العقاید و الاخلاق و الاحکام» است.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَنْ خِيَارِ الْعِبَادِ ؛ (١)
بهترین بندگان چه کسانی هستند؟ این را از پیغمبر اکرم کسی سؤال کرد ؛

فَقَالَ الْتَّيِّنَ

[حضرت در پاسخ فرمودند: بهترین بندگان کسانی هستند که:]

إِذَا أَحْسَنُوا إِسْتَبَشَرُوا

وقتی کار نیک می‌کنند خوشحالند که کار خوب کرده‌اند. این خوشحالی ارتباطی ندارد به اینکه انسان غرور پیدا کند و عجب به کار خیر پیدا کند. این دو چیز است. اینها را از هم تفکیک کنیم. یک وقت انسان دو رکعت نماز که می‌خواند خیال می‌کند در یک مرتبه‌ی عالی [قرار دارد]. عجب یعنی خودشیفتگی، خودفریفتگی، خودشگفتی به انسان دست می‌دهد ؛ این مذموم است.

وَ إِذَا أَسَاءُوا إِسْتَغْفَرُوا

در مورد اسائه - کار بد انجام دادن - به این اکتفا نشده است که بگوییم وقتی [کسی] کار بد انجام داد ناراحت باشد، نه، ناراحتی کافی نیست ؛ عملی هم دنبالش لازم است و آن عمل عبارت است از استغفار ؛ از خدای متعال عذرخواهی کند، وقتی کار بدی کرد - استغفار یعنی عذرخواهی کردن - از خدا عذرخواهی کند، معذرت‌خواهی کند.

وَ إِذَا أُعْطُوا شَكَرُوا

وقتی خدای متعال به او چیزی می‌دهد، او سپاسگزار باشد ؛ یعنی وقتی نعمت‌های الهی را متذکر می‌شود، نعمت‌های الهی را می‌بیند یا نعمت جدیدی به او داده می‌شود، او شکرگزار باشد، غافل نباشد از اینکه خدای متعال این نعمت را به او داده است.

وَ إِذَا ابْتَلُوا صَبَرُوا

وقتی هم که یک ابتلائی در زندگی اینها پیش آمد، مشکلی برایشان پیش آمد، در آن هم صبر کنند.

وَ إِذَا غَضِبُوا عَفَرُوا

وقتی از کسی خشمگین شدند، از او بگذرند، او را بیامرزد؛ البته طبیعی است که این غضب الله نیست، این غضب لیشخص است. و إلا غضب الله را ما حق نداریم به خاطر اهواء خودمان یا به خاطر چیزی، وقتی یک جایی الله غضب کردیم، اینجا آن غضب را باید ادامه بدهیم، باید حفظ کنیم.

(۱) الامالی شیخ صدوق، صفحه ۶۰